

Fata babei și fata moșneagului

Era odată un moșneag și o babă. Moșneagul avea o fată și baba la rândul ei, o fată. În timp ce fata moșneagului era frumoasă, blândă și harnică, fata babei era leneșă, uretă și rea. Împreună cu mama ei o ocărau mereu pe fata moșneagului, până l-au convins pe acesta că e o pagubă la casa lor. Astfel, moșneagul a alungat-o pe fata de acasă, iar acesta a pornit în lume.

Pe drum s-a întâlnit pe rând, cu o cățelușă bolnavă și slabă, un pom uscat plin de omizi, o fântână părăsită și cu un cuptor crăpat ce stătea să se prăbușească.

La rugămintile lor i-a îngrijit pe fiecare în parte cu promisiunea că la un moment dat îi vor veni

În ajutor.

După ce a umblat și-a tot umblat a ajuns la casa Sfintei Duminici care i-a spus să-i îmbrăieze copiii și să-i pregătească de mâncare.

Mare a fost mirarea fetei atunci când i-a strigat pe copii și i-au apărut în față balauri și tot felul de lighioane. Dar nu i-a fost frică și s-a îngrijit de fiecare întocmai cum îi spusese Sfînta Duminică.

Aceasta mulțumită și de mîncarea pe care i-o pregătise, îi spuse să și aleagă o ladă din pod.

Fata mosneagului, nefiind lacomă o alege pe cea mai veche și mai urâtă.

După ce Sfînta Duminică îi spune să o deschidă doar când ajunge acasă, își ia rămas bun și pornește la drum.

La întoarcere găsește plăcinte rumene la cuptorul pe care l-a îngrijit. Mergînd ajunge și la fîntîna care avea apă limpede și rece și două pahare de argint. Apoi pomul o răsplătește cu pere dulci și zemoase, iar cățelusa care acum arată mult mai bine îi oferă salba de aur pe care o avea la gît.

Ajunsa acasă la tatăl său, acesta desface lada și din ea ies herghelii de cai, vite și oi.

Văzînd toate acestea, fata babei pornește și ea în lume pentru a-i aduce și babei astfel de bogății.

Însă ea nu îngrijește nici cățelusa, nici pomul, nici fîntîna și nici cuptorul atunci cînd acestea îi cer ajutorul.

Ajunsa la Sfînta Duminică, îi opărește copiii și arde mîncarea. Cu toate acestea Sfînta Duminică o pune să-și aleagă o ladă din

pod. O ia pe cea mai nouă și mai frumoasă și pleacă fără să-și mai ia pământ bun de teamă că Sfînda Duminică să nu se răzgîndească.

Pe drum vrea să-și astîmpere foamea cu plăcinte, dar cuptorul o arde. Vrea să-și potolească setea, dar fîntîna seacă pe loc. Pomul își ridică crengile aproape de nori pentru că aceasta să nu ajungă la fructele sale, iar căte-lușa o muscă pentru a nu-i putea lua salda.

Ajunsa acasă la mama ei, deschide lada și din ea ies tot felul de balauri care le mănîncă de îndată, apoi dispar cu tot cu ladă.

Între timp, fata moșneagului s-a căsătorit cu un tînăr bun și gospodar, iar moșneagul a trăit în bogăție și fără babă și fata ei.